

3. Про право власності на окремі види майна : Постанова Верховної Ради України від 17.06.1992 року № 2471-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 35. – Ст. 517 (з наступними змінами та доповненнями).

4. Державний стандарт професійно-технічної освіти : професія: поліцейський (проект). – Київ, 2016.

5. Борисов В. Оружие – элемент культуры человека / В. Борисов // Солдаты удачи. – 1997. – № 6.

Обушко Вікторія Вікторівна,
викладач кафедри
загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Україна сьогодні потребує всестороннього захисту, контролю, підтримання рівня правопорядку не тільки в окремих населених пунктах, а й по всій території держави. З проголошенням Україною незалежності розпочалось реформування функціонування суспільства та держави. Першочерговим завданням постало реформування правоохоронних органів, особливо органів внутрішніх справ. Правоохоронна система потребувала не тільки жорстких змін, а й свого приведення до міжнародних стандартів.

Дослідженням питань створення та функціонування національної поліції в Україні займаються такі науковці як Є. Гіда, І. Зозуля, М. Криштанович, Т. Малярчук, В. Селюков, І. Сервецький, Є. Соболь, Г. Соколенко, П. Чистяков, О. Юрченко та ін.

На законодавчому рівні регулювання правоохоронних органів було закріплено підписанням Закону України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року. Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Діяльність поліції спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ.

Функціонування поліції стало початком нового історичного етапу розвитку України як демократичної європейської держави. Але, разом із тим, перед державою постав цілий ряд нових проблем. Створена Національна поліція в Україні передбачає велику кількість питань стосовно законодавчого та нормативного регулювання цього процесу. Беручи до уваги, що до цього в Україні відбувався лише поетапний перехід до європейських стандартів організації роботи правоохоронних органів, треба зазначити, що нові працівники поліції повинні чітко розуміти принципи роботи в умовах стрімкої рефор-

ми. Так, вони мають застосовувати мінімум сили, бути моральними, не терпіти «карального ухилу» та неправомірних дій, боротися не зі злочинністю, а за справедливість, прагнути запобігати злочинності, а не просто на неї реагувати, а також сягати якомога вищого ступеня відповідальності за діяльність кожного й усіх разом, цілої організації [1, с. 12-15].

Головною метою діяльності поліції є забезпечення публічної безпеки і порядку, охорона прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, протидія злочинності, надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з певних причин потребують такої допомоги, та законність цієї діяльності. Це сьогодні ґрунтується на дотриманні у своїй діяльності національною поліцією Конституції України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інших законів України, актів Президента та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів, а також виданих відповідно до них актів Міністерства внутрішніх справ України, інших нормативно-правових актів, а також на громадському і державному контролі за її діяльністю [2].

Аналізуючи Закон України «Про Національну поліцію», неможливо не виділити положення щодо спільних проектів поліції з громадськістю, адже це є одним із нововведень сучасного законодавства. Національна поліція взаємодіє з громадськістю шляхом підготовки та виконання спільних проектів, програм і заходів для задоволення потреб населення та покращення ефективності виконання Національною поліцією покладених на неї завдань. Співпраця між Національною поліцією та громадськістю спрямована на виявлення та усунення проблем, пов'язаних із здійсненням поліцейської діяльності, і сприяння застосуванню сучасних методів для підвищення результативності та ефективності здійснення такої діяльності. Національна поліція надає підтримку програмам правового виховання, пропагує правові знання в освітніх установах, засобах масової інформації та у видавничій діяльності [3, с. 153-156].

За соціальним опитуванням Центру політико-правових реформ, рівень симпатій суспільства до патрульних поліцейських становить близько 80%. На відміну від міліціонерів останні відзначаються поважним ставленням до осіб, а проблеми в їхній роботі можуть бути пов'язані з труднощами становлення нової структури.

Поява на вулицях нових патрульних викликала дійсний живий інтерес українців, які очікують, що поліція буде кардинально і якісно відрізнитися від старої міліції. І цей інтерес необхідно підтримувати в ЗМІ, соціальних мережах та ін., інформуючи аудиторію про позитивну динаміку та результативність роботи нових патрульних [4, с. 35-37].

Підсумовуючи, можна дійти висновку, що діяльність Національної поліції здійснюється в тісній співпраці з населенням, територіальними громадами і інститутами громадянського суспільства на засадах партнерства і спрямована на вирішення їхніх потреб. Ефективність діяльності органів полі-

ції, рівень професійної компетентності поліцейських впливають на громадську думку про роботу поліції загалом, адже навіть у законі прописано, що рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції.

1. Білоус А. С. Проблеми функціонування Національної поліції України у реаліях сьогодення / А. С. Білоус // Національна поліція України: проблеми становлення та стратегія розвитку : матер. науково-практичної конференції, 10 грудня 2015 р., Харків. – Х. : Харківський нац. ун-т внутрішніх справ, 2015. – С. 12-15.

2. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 року // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40-41. – Ст. 379.

3. Дячук О. В. Правові засади партнерських відносин між поліцією та населенням / О. В. Дячук // Порівняльно-аналітичне право. – 2015. – № 3. – С. 153-156.

4. Гатшур В. В. Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства / В. В. Гатшур // Національна поліція України: проблеми становлення та стратегія розвитку : матер. науково-практичної конференції, 10 грудня 2015 р., Харків. – Харків : Харківський нац. ун-т внутрішніх справ, 2015. – С. 35-37.

Касяненко Євгенія Валеріївна,
викладач кафедри
загальноправових дисциплін
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ГРОМАДСЬКА УЧАСТЬ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Реформування системи органів внутрішніх справ є не тільки однією з найбільш важливих і значущих проблем сучасної України, але й однією з найбільш спірних і таких, що викликають інтерес у суспільства. Формування Національної поліції в Україні привертає увагу не тільки науковців та практичних працівників, але й засобів масової інформації, громадських організацій та окремих громадян. Це, безумовно, є показником активізації становлення громадянського суспільства, що і є стратегічними напрямом внутрішньої політики української держави.

Науковий інтерес викликають різні аспекти залучення громадян до підготовки поліцейських в Україні і створення дійсно незалежної, відповідальної Національної поліції, яка б служила суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Але залучення громадськості до підготовки патрульних дозволило б не тільки виховувати їх на засадах гуманізму, але й продемонструвати громадянам основну мету реформи.

Різні аспекти участі громадянського суспільства в роботі поліції досліджували В. Авер'янов, М. Ануфрієв, О. Бандурка, О. Безпалова,